

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 49/2021
27.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Милене Ненезић, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Милене Ненезић - адвоката Александра Ружичића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-476/20 од 04.09.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 834/20 од 17.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Милене Ненезић - адвоката Александра Ружичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-476/20 од 04.09.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 834/20 од 17.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-476/20 од 04.09.2020. године окривљена Милена Ненезић је оглашена кривом због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ у стицају са продуженим кривичним делом злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. и члана 61. КЗ, па су јој за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 225. став 4. у вези става 2. и члана 61. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара и затим је окривљена осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужна да плати у року од 3 месеца од правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом оштећенима су досуђени имовинскоправни захтеви и то оштећеној АА у износу од 3.255,23 динара, оштећеној ББ у износу од 7.000,00 динара и оштећеној Српској православној цркви у износу од 30.000,00 динара, те је окривљена обавезана да наведене новчане износе исплати оштећенима у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљена је у целини ослобођена дужности да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) и тачка 9) ЗКП, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 834/20 од 17.11.2020. године одбијене су као неосноване жалбе окривљене Милене Ненезић лично и њеног браниоца, па је потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови К-476/20 од 04.09.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Милене Ненезић - адвокат Александар Ружичић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуде Основног суда у Старој Пазови К-476/20 од 04.09.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 834/20 од 17.11.2020. године тако што ће окривљену ослободити од оптужбе за извршење кривичних дела под тачкама 1. и 6. изреке првостепене пресуде (односно тачкама 2. и 7. оптужног предлога), те јој изрећи казну затвора у знатно краћем трајању и новчану казну у мањем износу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене Милене Ненезић у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда, везано за кривично дело описано под тачком 1. изреке првостепене пресуде, заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на записнику о препознавању лица Полицијске станице у Старој Пазови од 03.04.2015. године, на коме је сведок ББ препознала окривљену. Као разлог незаконитости овог доказа бранилац наводи да је радња препознавања морала бити спроведена само са физички присутном окривљеном, јер је иста тада била на слободи и доступна органима гоњења, а све сходно одредбама чланова 90. и 100. ЗКП, те да препознавање које је извршено у полицији само по себи није доказно средство, већ представља основ за оцену веродостојности исказа сведока ББ, а која на главном претресу одржаном дана 16.10.2019. године није препознала окривљену.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљене Милене Ненезић - адвоката Александра Ружичића били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Старој Пазови К-476/20 од 04.09.2020. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4 став 3 другостепене пресуде Кж1 834/20 од 17.11.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене у којима указује да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и тиме што је побијану пресуду, везано за кривично дело описано под тачком 6. изреке првостепене пресуде, засновао на исказу сведока ВВ датом на записнику сачињеном пред Основним јавним тужиоцем у Старој Пазови дана 21.03.2017. године. По ставу браниоца наведени исказ сведока ВВ је незаконит из разлога јер приликом његовог испитивања пред јавним тужиоцем нису испоштована императивна правила предвиђена одредбама члана 90. и 100. ЗКП која се односе на доказну радњу препознавања лица, обзиром да је овом сведоку предочена само једна фотографија и то фотографија окривљене, због чега није могао да се избегне сугестиван утицај на сведока.

У жалби браниоца окривљене Милене Ненезић истицани су и ови наводи, па када се има у виду да је Апелациони суд у Новом Саду као другостепени о томе изнео разлоге на страни 5 став 2 другостепене пресуде Кж1 834/20 од 17.11.2020. године којом је одбио као неосноване жалбе окривљене и њеног браниоца, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости указујући да нема ниједног доказа да је окривљена Милена Ненезић извршила кривична дела описана под тачкама 1. и 6. изреке првостепене пресуде и да ју је стога суд у том делу морао ослободити од оптужбе на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљене, по налажењу овога суда, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Милене Ненезић - адвоката Александра Ружичића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.